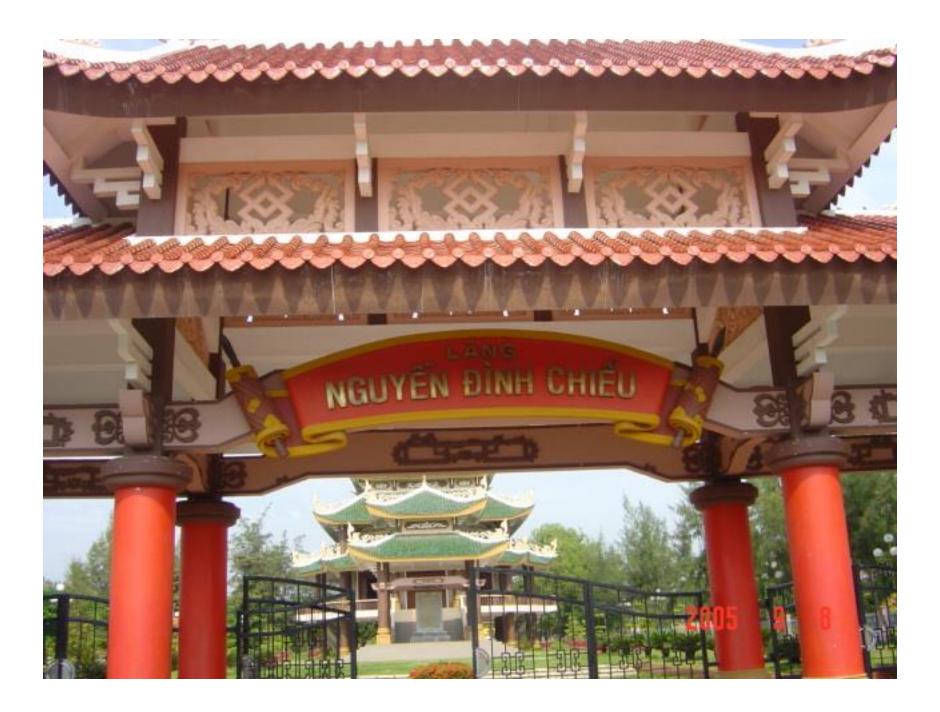
Văn tế nghĩa sĩ Cần Giuộc (Nguyễn Đình Chiếu)

Mộ Nguyễn Đình Chiểu

A.Phần 1: Tác giả:

I/ Tiểu sử- cuộc đời:

- (1822- 1888), Tự: Mạnh trạch; Hiệu: Trọng Phủ,
 Hối Trai(cái phòng tối)
- Sinh tại quê mẹ: Tân Thới Bình Dương- Gia Định (nay là TP Hồ Chí Minh)
- Xuất thân: Trong gia đình nhà Nho

- -Những nét chính cuộc đời:
- +1833 NĐC vào Huế học, 1843 đỗ tú tài tại trường thi Gia Định. 1847 ông ra Huế học chờ khoa thi Kỉ Dậu 1849 lúc sắp thi được tin mẹ mất, bỏ thi về Nam chịu tang mẹ. Trên đường về NĐC bị đau mắt nặng lại khóc mẹ quá nhiều nên bị mù 2 mắt.-> NĐC lâm vào cảnh: đau thương, bệnh tật, công danh giang dở.
- + Đến 1851 ĐC mở lớp dạy học và làm thuốc chữa bệnh cho người nghèo, sáng tác thơ văn
- -> Trong con người NĐC có sự kết hợp của 3 tổ chất: nhà giáo, thầy thuốc, nhà văn.

+ 1859 Pháp đánh Gia Định, NĐC cùng các lãnh tụ nghĩa quân bàn mưu đánh giặc và sáng tác thơ văn chiến đấu

Cuộc đời ông là một tấm gương sáng về nghị lực và đạo đức, suốt đời chiến đấu không biết mệt mỏi cho lẽ phải, cho quyền lợi của nhân dân.

II. Sự nghiệp thơ văn

1. Các tác phẩm chính(chủ yếu chữ Nôm)

+ Truyện Lục Vân Tiên

Dương Từ Hà Mậu

+ Chạy giặc

Văn tế nghĩa sĩ cần giuộc

2. Quan điểm sáng tác

Dùng thơ văn để chở đạo làm người, để "đâm gian, chém tà", chiến đấu cho bảo vệ đạo đức và chính nghĩa.

3. Nội dung thơ văn

- 3.1. Thơ văn NĐC thể hiện lí tưởng đạo đức nhân nghĩa sâu sắc
- Cơ sở lí tưởng đạo đức nhân nghĩa:
- + Nhân: Tình yêu thương con người, sẵn sàng cưu mang con người trong cơn hoạn nạn.
- + Nghĩa: Là quan hệ tốt đẹp giữa con người với con người trong xã hội

Xuất phát từ đạo nho nhưng lại mang đậm tính nhân dân và truyền thống

- Nhân vật đều là mẫu lí tưởng: sống nhân hậu, thuỷ chung, ngay thẳng, dám xả thân vì nghĩa lớn...
- VD: Lục Vân Tiên trước khi vào kinh ứng thí trở về thăm ch mẹ, dọc đường gặp bọn cướp Phong lai đang hoành hành -> Vân Tiên một mình đánh tan bọn cướp và cứu được KNN.

3.2. Thơ văn Nguyễn Đình Chiểu thể hiện lòng yêu nước thương dân

- Ghi lại chân thực một thời đau thương của đất nước- của nhân dân khi thực dân Pháp xâm lược ("Chạy giặc").
- -Tổ cáo tội ác của bọn cướp nước và bọn bán nước (Văn tế nghĩa sĩ Cần Giuộc).
- Ca ngợi,khích lệ tinh thần yêu nước đánh Pháp của nhân dân (đặc biệt là người nông dân đánh giặc)(Văn tế nghĩa sĩ Cần Giuộc; Văn tế nghĩa sĩ trận vong Lục tỉnh; Thơ điểu Phan Tòng...)

-Bày tỏ thái độ kiên trung, bất khuất của những con người thất thế nhưng vẫn hiên ngang, tin tưởng và hy vọng vào tương lai.

(Ngư Tiều y thuật vấn đáp)

=> Thơ văn NĐC đã đáp ứng xuất sắc những yêu cầu của cuộc sống và chiến đấu đương thời, có tác dụng động viên, khích lệ không nhỏ tinh thần và ý chí cứu nước của nhân dân.

4. Nghệ thuật thơ văn

- Bút pháp trữ tình xuất phát từ cõi tâm trong sáng, nhiệt thành và đầy tình yêu thương.
- -Mang đậm sắc thái Nam bộ từ lời ăn tiếng nói: (mộc mạc, bình dị) -> đến tâm hồn: (nồng nhiệt, chất phác).
- -Các sáng tác thiên về truyện kể, màu sắc diễn xướng phổ biến trong văn họcdân gian(nhất là Nam Bộ)

III. Ghi nhớ:

- -Cuộc đời Nguyễn Đình Chiểu là một tấm gương sáng,cao đẹp về nhân cách,nghị lực và ý chí, lòng yêu nước-thương dân và thái độ kiên trung bất khuất trước kẻ thù.
- Thơ văn Nguyễn Đình Chiếu là một bài ca đạo đức, nhân nghĩa; là tiếng nói yêu nước cất lên từ cuộc chiến đấu chống quân xâm lược, là thành tựu nghệ thuật xuất sắc mang đậm sắc thái Nam Bộ.

B/Tác phẩm: "Văn tế nghĩa sĩ Cần Giuộc"

- I/Tìm hiểu chung:
- 1/ Hoàn cảnh ra đời của bài văn tế:
- -Đêm 16/ 12/ 1861, các nghĩa sĩ đã tấn công đồn Cần Giuộc, giết được tên quan 2 Pháp và một số lính thườn địay Hệ đã dàm chủ đồn được 2 ngày, sau đó hình hàn công ay hát bại. Khoảng 20 nghĩa qián đã bị hi sinh.
- -Theo yêu cầu của viên tuần phủ Gia Định là Đỗ Quang, NĐC đã viết bài văn tế này.

Chùa Tôn Thạnh ở ấp Thanh Ba xã Mĩ Lộc huyện Cần Giuộc tỉnh Long An – Nơi NĐC viết văn tế nghĩa dân chết trong trận Cần Giuộc

2/ Thể loại : Văn tế

- -Tế là loại văn thời cổ có nguồn gốc từ Trung Quốc. Thể loại này được dùng vào nhiều mục đích trong đó có tế người đã khuất.
- -Bố cục 1 bài văn tế : bao giờ cũng gồm 4 phần
- + Lung khởi: Luận chung về lẽ sống chết
- + Thích thực: Kể về công đức, phẩm hạnh.
- Cuộc đời của người đã chết
- + Ai vãn: Niềm thơng tiếc đối với người đã mất
- + Khốc vận(kết): bày tỏ lòng tiêc thương và lời cầu nguyện của người đứng tế.

- \Rightarrow Briggin
- Tìm bố cục của bài văn tế nghĩa sĩ Cần Giuộc?

cũng

- + Phần I: đại và ý ng cái che. Sat tử của người nông dân
- +Phần 2: Thích thực (câu 3->15) Hồi tưởng lại công đức của người nông dân nghĩa sĩ
- +Phần 3 : Ai điếu (câu 16 →câu 28) Bày tỏ lòng thương tiếc, sự cảm phục của tác giả đối với nghĩa sĩ
- + Phần 4 : Khốc tận(kết) (2 câu cuối) Ca ngợi
- linh hồn bất tử của các nghĩa sĩ.

Nhà thờ Các nghĩa sĩ Cần Giuộc

II/ Đọc hiểu :

1. Đọc và giải nghĩa từ khó:

-Đọc chậm, âm điệu buồn, bi thương, đau xót.Giữa các phần trong bài cần ngắt giọng lâu hơn để tạo dư âm.

+ Phần lung khởi:

Đọc giọng trang trọng, nhấn vào các từ chỉ hình ảnh rộng lớn và miêu tả âm thanh, ánh sáng \rightarrow làm nổi bật sự suy ngẫm về lẽ sống chết ở đời.

- +Phần thích thực:
- Đọc giọng hồi tưởng, bồi hồi ở đoạn nói về nguồn gốc của nghĩa binh. Đoạn miêu tả bức tranh công đồn cần đọc giọng nhanh, dồn dập.
- +Phần ai điếu-ai vãn và phần kết:
- Đọc âm điệu lâm li, chậm, thống thiết, xót xa, trang nghiêm và thành kính.
 - Giải thích từ khó(SGK)

- 2. Tìm hiểu văn bản:
- a.Phần lung khởi :Hoàn cảnh hy sinh của nghĩa quân:
- - Câu 1:
- Súng giặc đất rền > < lòng dân trời tỏ

sự hiện diện của các thế lực vật chất xâm lược bạo tàn Ý chí, nghị lực của lòng dân quyết tâm đánh giặc, cứu nước

 Kết hợp Việc sử dụng tưg ngữ: động từ (rền tỏ)đi kèm với yếu tố không gian(Đất, trời) → Đã khái quát được bối cảnh và tình thế căng thẳng của thời đại: Một cuộc đụng độ giữa giặc xâm lược tàn bạo và ý chí kiên cường, bất khuất của nhân dân ta. → Đây là quan điểm nhìn nhậnthời cuộc khá sâu sắc và tiến bộ của Nguyễn Đình Chiểu

-Câu 2:

Mười năm vỡ ruộng

Chưa chắc còn danh nổi tợ phao

(Không ai biết đến)

Một trận nghĩa đánh tây
 tiếng văng như mõ
 (nhiều người biết đến)

Kết hợp với lối so sánh giản dị -> phản ánh đước sự chuyển biến mau lẹ, sức vùng lên nhanh chóng của người nghĩa sĩ yêu nước

 Đồng thời khái quát cái chết bất tử của người nông dân – nghĩa sĩ -> Vẻ đẹp chân dung nghĩa sĩ Cần Giuộc

2 câu lung khởi đã khái quát bối cảnh lịch sử và nêu rõ thái độ ca ngợi cái chết vẻ vang, tinh thần bất diệt của của những người nông dân yêu nước đã hi sinh anh dũng trong trận đánh Cần Giuộc

2.2. Thích thực.

- Nguồn gốc của những người nghĩa sĩ; Nghệ thuật liệt kê

nghĩa sĩ như thế

Em cho biết

- + Suốt đời cui cút làm ăn mà vẫn nghèo khó
- + Công việc quen làm; cuốc, cày, bừa, cấy với ruộng châu--> không gian làng xã.
- + Chưa biết binh đao, trận mạc; tập khiên, súng, mác, cờ chưa từng ngó
- => Họ là những người nông dân thực thụ

- -> Thái độ tình cảm của tác Qãm nhận của em
- + Xúc động cảm thông chia sẽ với cuộc đời nhỏ bế và thân phận "con sâu, cái kiến" của người nồng dân nghĩa sĩ.
- + Có thể nói bao nhiệu tính nghĩa/ệĩ? thương của nhà thơ giành cho người rộng dân đánh giặc được nén ở 2 chữ " cui cút" trong đoạn thơ

-Người nghia sĩ đánh tây:

-> Nhôn thức đứng đ

- + Thái độ: Ghét(thói mọi như nhữ wành đế toỏ) -> nâng lên thành hành động căm tha (un biết điều gì?
- + Nhận thức vai trò trách nhiệm đối với đất nước;
- . Một mối xa thư (quốc gia: phải có độc lập, có chủ quyền)

 Người nông dân đã cónhận
- Há để ai chém rắp đuển trươn hư thiến a loi với quốc ghác là mhiệm của mình đối với quốc ghác là mhiệm của mình đối với đất nước. Em có nhân
- . Nào đợi ai đòi, ai bắt. Chẳng thêm trồn ngườc xét gì về nhận thức của họ? trốn xuôi(tự nguyện xung phong danh giác)

-Nghệ thuật:

- + So sánh dân giã, gần gũi, dễ hiểu và gắn với công việc đồng áng của ng lợp phố bhy thết trời hạn trông mưa, ... như thế nào?
- + Dùng một loạt độn<mark>g từ mạnh: ăn gan, cắn cổ (câu 3 -> câu 9). Tác</mark>
- + Dùng các điển tí<mark>ch, điển gộng của chúng?</mark>
- => Thể hiện lòng căm thủ giặc cao độ, khẳng định ý thức độc lập dân tộc, tinh thần trách nhiệm của công dân đối với tổ quốc -> đó là sự chuyển biến trong nhận thức của người nông dân

- Nhµ th¬ NguyÔn §×nh ChiÓu ® can ®¶m ®Ó bíc ra khái toµ l©u ®µi cña ng«n ng÷ b¸c häc, ®Õn víi tóp lÒu cá cña ng«n ng÷ b×nh d©n, ph« buy hÕt lßng c"m thï giÆc cña n«ng d©n mét c,ch m·nh liÖt. HÖ thèng ng«n tõ Nam Bé m¹nh mÏ, døt kho t lét t¶ b¶n chÊt ngêi n«ng d©n quyÕt kh«ng ®éi trêi chung víi giÆc. NÕu kh«ng cã lßng yau níc NguyÔn §×nh ChiÓu kh«ng thÓ hiÓu thÊu lßng ngêi d©n ®Õn nh vËy ®îc.

- Trang bi:
- + Manh áo vải
- + Ngọn tầm vông
- + Rơm con cúi
- + Lưỡi dao phay

Người nông dân Nghệ thiết sĩ đã được liệt kế rangi tiết hư thế chân thực Tiến dẫn chứng sức gợi hiệt bạ?

Vật dụng: nghèo nàn, thô sơ trong cuộc sống lao động hàng ngày -> bỗng trở thành vũ khí để nghĩa quân đánh giặc. Đối lập với kẻ thù (súng)

-Tinh thần chiến đấu:

- + Đạp rào lướt tới
- + Xô cửa xông vào
- + <u>Đâm ngang chém</u> ngược

Hàng loạt động từ mạnh, nhịp điệu dồn dập, nhanh mạnh dứt khoát => đặc tả được khí thế chiến đấu mạnh mẽ quyết liệt và làm nổi bật lên sự hi sinh quên mình của các nghĩa sĩ trong trận Cần Giuộc

- NguyÔn §×nh ChiÓu kh«ng hÒ t« vǐ, mµ cø ®Ó nguy³n mét ®¸m ®«ng lam lò, r¸ch ríi, tay dao tay gËy, aß µo x«ng vµo ®ån giÆc.
- -LÇn ®Çu ti^an NguyÔn §×nh ChiÓu ®a vµo v'n häc bøc tîng ®µi nghÖ thuËt vÒ ngêi n«ng d©n lao ®éng hoµnh tr¸ng, hÕt m×nh, qu^an m×nh trong chiÕn ®Êu.
- -Đến đây ta bỗng giật mình bởi nhà thơ mù NĐC đã nhìn hiện thực chiến đấu của nhân dân sáng tỏ hơn cả người mắt sáng. Có lẽ sức mạnh của thành công ấy chính là do: chư tâm kia..bằng 3

ah*i*u tài

Híng dÉn vÒ nhµ.

- §o¹n v"n t¸i hiÖn h×nh ¶nh ngêi n«ng d©n
- nghÜa sÜ trong chiÕn ®Êu ®¹t gi¸ trÞ nghÖ thuËt cao ë ®iÓm nµo?(VÒ nghÖ thuËt x©y dùng nh©n vËt, nghÖ thuËt ng«n ng÷, bót ph¸p tr÷ t×nh?)
- -Häc thuéc Ißng 2 ®o¹n ®Çu.
- -N¾m néi dung bµi häc.
- So¹n bµi tiÕp tiÕt 3.

TiÕt 3: V"n tÕ nghÜa sÜ CÇn Giuéc

(NguyÔn §×nh ChiÓu) Trao ®æi cÆp.

Nhãm lî:TiÕng khác cña t¸c gi¶ xuÊt ph¸t tõ nhiÒu nguản c¶m xóc? Theo em ®ã lµ nguản c¶m xóc g×?

Nhãm ch½n: NhĒn xĐt nhÞp v¨n, giäng ®iÖu trong phÇn ai v·n?

Nhãm IÎ:TiÕng khãc cña t¸c gi¶ xuÊt ph¸t tõ nhiÒu nguản c¶m xóc? Theo em ®ã lµ nguản c¶m xóc g×?

TiÕt 3: V¨n tÕ nghÜa sÜ CÇn Giuéc. (NguyÔn §×nh ChiÓu)

- 3.3. PhÇn ai v·n.
- H×nh tîng ngêi n«ng d©n nghÜa sÜ hiÖn lan tõ dßng níc m¾t cña §å ChiÓu, bao trïm toµn bé bµi v"n tÕ lµ h×nh tîng t¸c gi¶.
- TiÕng khãc §å ChiÓu hîp thµnh bëi 3 yÕu tè: Níc, D©n, Trêi. §å ChiÓu nh©n danh vËn níc, nh©n danh lÞch sö mµ khãc cho nh÷ng ngêi anh hïng x¶ th©n cho Tæ Quèc. TiÕng khãc Êy cã tÇm vãc sö thi, tÇm vãc thêi ®¹i.

Nhãm ch½n: NhËn xĐt nhÞp v¨n, giäng ®iÖu trong phÇn ai v·n?

- Giäng ®iÖu ®a thanh, giµu cung bËc t¹o nan nh÷ng c©u v¨n thËt vËt v·, ®ín ®au.
- H×nh ¶nh gia ®×nh tang tãc, c« ®¬n, chia l×a, gîi kh«ng khÝ ®au th¬ng, buån b· sau cuéc chiÕn.
- NhÞp c©u trÇm l¾ng, gîi kh«ng khÝ l¹nh lÏo, hiu h¾t sau c¸i chÕt cña nghÜa qu©n.
- T¸c gi¶ sö dông h×nh ¶nh ®Ñp biÓu hiÖn bÒ s©u c¸i chŌt cao quÝ cña nghÜa sÜ.

- 3.4. PhÇn khèc tËn (kÕt).
- T¸c gi¶ ®Ò cao quan niÖm : *Chỗt vinh cßn h¬n sèng nhôc*. Nau cao tinh thÇn chiỗn ®Êu, x¶ th©n v× nghÜa lín cña nghÜa qu©n. Hä ra trËn kh«ng cÇn c«ng danh bæng léc mμ chØ v× mét ®iÒu rÊt gi¶n ®¬n lμ yau níc.
- §©y lμ c¸i tang chung cña mäi ngêi, cña c¶ thêi ®¹i, lμ khóc bi tr¸ng vÒ ngêi anh hïng thÊt thÕ nhng hi^an ngang.

4. KÕt luËn.

- Bµi v"n tÕ lµ h×nh ¶nh ch©n thùc vÒ ngêi n«ng d©n ViÖt Nam chèng Ph¸p víi lßng yau n-íc vµ lßng c"m thï giÆc s©u s¾c, tinh thÇn chiÕn ®Êu hi sinh anh dòng tuyÖt vêi cña ngêi n«ng d©n Nam Bé trong phong trµo chèng Ph¸p cuèi XIX.
- Víi bµi v"n tÕ nµy lÇn ®Çu tian trong lÞch sö VH d©n téc cã mét tîng ®µi nghÖ thuËt sõng s÷ng vÒ ngêi n«ng d©n t¬ng xøng víi phÈm chÊt vèn cã ngoµi ®êi cña hä.

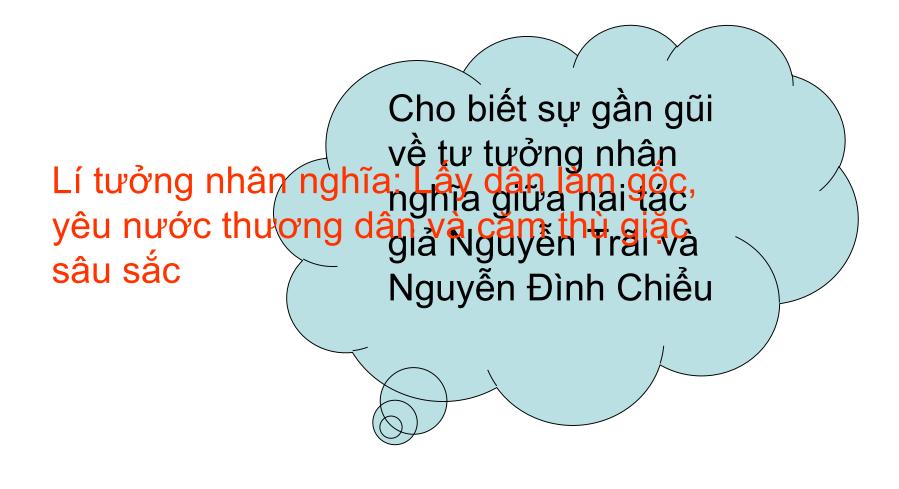
III. Ghi nhí.

- SGK

Cñng cè luyÖn tËp.

- Em hiÓu 2 c©u v"n sau nh thỗ nμο? Sèng lµm chi theo qu©n tµ ®¹o, qu"ng vïa h¬ng, x« bµn ®éc, thÊy l¹i th³m buån; Sèng lµm chi ë lÝnh m· tµ chia rîu l¹t, gÆm b¸nh m×, nghe cµng th³m hæ.

Thµ th¸c mµ ®Æng c©u ®Þch kh¸i, vÒ theo tæ phô còng vinh; h¬n cßn mµ chÞu ch÷ ®Çu T©y, ë víi man di rÉt khæ.

Híng dÉn vÒ nhµ.

- -Häc thuéc Ißng bµi v"n tÕ.
- -N¾m ch¾c néi dung bµi häc theo tõng phÇn.
- -So¹n bµi theo ph©n phèi ch¬ng tr×nh.